

Een bende heerlijk nieuwsgierige kinderen duikt op tussen de rekken en de tafels van de Wereldwinkel. Ze willen ALLES weten. Ze lopen van de ene tafel naar de andere. Willen demonstraties en uitleg, vooral veel uitleg. Dat doen we graag. Deze kinderen zijn immers onze toekomst.

Mevrouw, wat is dit?
 Mevrouw, waarvoor dient dat?
 Mevrouw, is dat iets lekkers?
 Mevrouw, wat betekent de tekst op die stickers?
 Leg aan die kinderen maar eens uit wat Economische Partnerschapsakkoorden zijn en waarom die voor de Afrikaanse boeren zo'n ramp zijn.
 Ze luisteren leergierig en met open mond naar de uitleg van Catulle. Meteen kleven ze hun kleding vol met de stickertjes die deze onrechtvaardigheid moeten aanklagen.
 Waren mijn kinderen ook zo leergierig? 't Zal wel! Toch wel tussen hun 8ste en hun 14de.
 Daarna... ach dat is weer een ander verhaal.
 Ouders, vrienden, familie van de kinderen in kwestie zitten intussen aan een tafel gezellig te borrelen. De kids spelen met de ballonnen die ze aan de kassa kregen.
 Heel even speelt zelfs papa mee. De kinderen vinden het maar niks. Papa lacht net iets te luid. Papa slaat net iets te hard op de ballon. Papa tuimelt bijna op de tafel met breekbaar materiaal. (Gelukkig staat er iemand tussen hem en de tafel.)
 "Oeps, sorry," zegt de sympathieke papa en gaat terug zitten. Nieuwe flessen rukken aan.
 De volwassenen aan de tafel worden alsmaar luidruchtiger. De kinderen naast de tafel worden alsmaar stiller.

"Zijn jullie moe?" vraag ik onnozel.
 "Nee," antwoordt de oudste. "We willen naar huis."
 De jongste kijkt verbaasd naar grote broer: "Maar we moeten nog naar de kermis!"
 "Dat zal niet meer voor vandaag zijn," zucht de jongen.
 Twee uur en heel veel flessen later, is de feestzaal leeg. Bijna leeg!
 Aan tafel zit een jongen te wenen. Hij wil niet weg.
 Twee uur geleden nog wel maar... nu niet meer.
 Waar zijn plots al de vrienden?
 Papa's benen zijn van flanel. Hij leunt zwaar op de tafel.
 Zijn waterige ogen spreken boekdelen.
 Dit kind is zijn kind en het moet en zal met hem mee naar huis rijden.
 Zijn stem klinkt duidelijk en vaderlijk bezorgd. Alsof hij het kind begrijpt.
 De jongen kan geen 'nee' zeggen. Mag geen 'nee' zeggen.
 Hij is immers maar een kind.
 De EPA's op zijn kleren zijn opgekruld en lossen een voor een.
 Zoveel dingen waar een kind geen vat op heeft. Al die volwassen verantwoordelijkheden.
 Wij laten hen gaan. Wij willen geen ruzie.
 Ik rijd met een rot gevoel naar huis. 'k Voel me, willen of niet, schuldig.
 Het eten was heerlijk.
 De kassa's hebben gerinkeld maar...
 Het goede doel ligt zwaar op mijn maag.

Reacties naar: Anne Wyckmans - Palokenstraat 19 - 1750 Lennik - 02/532 05 12 - annewyckmans@hotmail.com

PUZZELPLEZIER

We eindigen dit jaar met een beetje puzzelplezier van de hand van Schepen Geert De Cuyper. Verschillende verrassingspakketten te winnen van streekproducten. De oplossingen worden ingewacht bij Ernest Van Kelecom (via briefkaart), Schapenstraat 131 te 1750 Lennik ofwel via e-mail naar erik.o@versateladsl.be en dit voor 15 januari 2008. De uitslag van de wedstrijd verschijnt in ons tweede nummer van 2008. **Vraag : kloosterzuster in Sint-Martens-Lennik van 1892 tot 1953.**

HORIZONTAAL

vroegere pastoor van Sint-Martens-Lennik
 meisjesnaam (afk.) – en andere – Engels bier
 zeer verwonderen
 wild zwijn – klinker – uitroep
 wakker

architect van gemeentehuis – ontkenning
 Italiaans voorzetsel – zeegetijde – lichtgevende buis
 op het andere geslacht gericht
 emeritus – grootmoeder (kindertaal)
 volksheilige aanroepen tegen rheuma, krampen en kinkhoest

VERTICAAL

gerestaureerde hoeve in Lennik
 boom – roofdier
 overeenkomstig
 bijwoord – ernstig
 vroeger – eikel
 dik, ineengedraaid touw – smalle rechte spade
 landbouwwerktuig – voorzetsel
 plaats in Galilea – hard (dialect)
 werktuig – maar (muzikaal)
 voegwoord – kaai

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1										6
2		5	9							
3										
4										
5										2
6		1								
7				4						7
8										
9										3
10									8	
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	